4 Οκτωβρίου 2021

Τὸ θεῖο προσκλητήριο (Καραβιδόπουλος Ἰωάννης Καθηγητής Πανεπιστημίου)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Οἱ εὐαγγελικὲς περικοπὲς ποὺ ὅρισε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ διαβάζονται στὴ θεία Λειτουργία ἀπὸ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου, καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὴ δεύτερη Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τὰ Χριστούγεννα, εἶναι παρμένες ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ. Ἡ πρώτη αὐτῆς τῆς σειρᾶς περιέχει τὴν κλήση τῶν πρώτων τεσσάρων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἀποστολικὸ ἔργο, τοῦ Πέτρου, Ἀνδρέα, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ διηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές. Ὁ Λουκᾶς ἀφηγεῖται συγχρόνως καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ ψάρεμα ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς παραπάνω μαθητὲς κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Ἰησοῦ, ψάρεμα τὸ ὁποῖο προκάλεσε «θάμβος» στὸν Πέτρο καὶ τοὺς συντρόφους του καὶ τὸν ὁδήγησε στὴν παράκληση – ὁμολογία: «Ἔξελθε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε».

Ἐὰν διηγοῦνται οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστὲς τὸ προσκλητήριο ποὺ ἀπηύθυνε ὁ Χριστὸς στοὺς τέσσερις ψαράδες νὰ γίνουν μαθητές του, δὲν εἶναι γιατί ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς περιγράψουν σὰν ἱστορικοὶ τὸ ξεκίνημα τοῦ Μεσσία στὸ ἐπὶ γῆς ἔργο του καὶ τὴ στρατολόγηση τῶν συνεργατῶν του – ἀλλὰ γιατί στὸν τρόπο ποὺ δέχτηκαν οἱ τέσσερις ψαράδες τὴν πρόσκληση καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως σ’ αὐτὴν βλέπουν τὸ τυπικὸ παράδειγμα καὶ πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα. Μὲ αὐτὸ τὸ πρίσμα βλέποντας τὴ διήγησή μας μποροῦμε νὰ σταματήσουμε στὰ ἀκόλουθα σημεῖα.

Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ προσέξουμε ὅτι τὸ προσκλητήριο ἀπευθύνεται στοὺς τέσσερις ὑποψηφίους ἀποστόλους τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ αὐτοὶ βρίσκονταν στὶς ἐργασίες τους. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσει στὴ σκέψη ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ ἀπομακρυνθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τὴ ζωὴ γιὰ νὰ τὸν συναντήσει ὁ Θεός. Τέτοια φυγὴ διδάσκουν ὁρισμένα φιλοσοφικὰ συστήματα ποὺ εἶναι διαποτισμένα μὲ τὴν ἀντίληψη ὅτι ὁ κόσμος καὶ ἡ ὕλη εἶναι ἐκ φύσεως κακὰ στοιχεῖα καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ βρεῖ τὴ σωτηρία του πρέπει νὰ φύγει μακριὰ ἀπ’ αὐτά. Κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή, ὁ κόσμος παρ’ ὅλη τὴ φθορὰ καὶ τὴν πτώση του στὸ κακὸ καὶ στὴν ἁμαρτία εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ· κι ὁ Θεὸς μὲ δική του πρωτοβουλία συναντᾶ τὸν ἄνθρωπο μέσα σ’ αὐτὸν τὸν κόσμο, μέσα στὴν κοινωνία, μέσα στὴν ἐργασία γιὰ νὰ τοῦ προσφέρει τὴ σωτηρία.

Τὸ προσκλητήριο γιὰ ἄλλους ἤδη σήμανε, γιὰ ἄλλους θὰ σημάνει ὁπωσδήποτε κάποτε: Θὰ εἶναι ἕνα συναρπαστικὸ κήρυγμα; Θὰ εἶναι ἕνα συγκλονιστικὸ βίωμα; Θὰ εἶναι μία ξαφνικὴ ἀφύπνιση ἀπὸ τὸ λήθαργο τῆς ἀδιαφορίας; Θὰ εἶναι ἡ πρόσκληση τοῦ ἱερέα; Θὰ εἶναι κάτι ἄλλο; Ὁ Θεὸς γνωρίζει πολλοὺς τρόπους γιὰ

νὰ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ πλάσμα του καὶ νὰ τὸ σώζει. Ἂς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τῆς προσπάθειας τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος νὰ βρεῖ τὸν Θεό, ἀλλὰ εἶναι ἡ φανέρωση τῶν ἐνεργειῶν ποὺ κάνει ὁ Θεὸς μέσα στὴν ἱστορία γιὰ νὰ συναντήσει καὶ νὰ λυτρώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ ποὺ ἡ σπουδαιότερη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ σάρκωση, ἡ σταύρωση καὶ ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ἕνα δεύτερο σημεῖο ποὺ θέλει νὰ τονίσει ἡ διήγηση εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προθυμία ὑπακοῆς στὰ λόγια του. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ προθυμίας τῶν τεσσάρων προσώπων τῆς διηγήσεώς μας ὑπῆρξε ἡ θαυματουργικὴ ἁλιεία. Τὸ θαῦμα βέβαια αὐτὸ δὲν τὸ κάνει ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους στὴ λίμνη Γεννησαρέτ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξει προκαταβολικὰ πόσους καρποὺς θὰ ἀποφέρει ἡ ὑπακοή τους στὸ πρόσταγμά του καὶ ἡ ὁλοπρόθυμη ἀφοσίωσή τους σ’ αὐτό. Πραγματικά, ἡ ἁλιεία τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα δὲν ὑπῆρξε λιγότερο ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργική. Γιατί δὲν κοπίασαν μόνοι τους ἀλλὰ μὲ συμπαραστάτη τὸν Χριστὸ καὶ καθοδηγητὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἕνα τρίτο σημεῖο ποὺ δὲν πρέπει νὰ διαφύγει τῆς προσοχῆς μας εἶναι ἡ ὁμολογία τοῦ Πέτρου ὅτι εἶναι «ἀνὴρ ἁμαρτωλός». Τὸ θάμβος τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θαύματός του τὸν ὁδηγεῖ στὴ συναίσθηση τῆς μηδαμινότητας καὶ τῆς γύμνιας του. Νὰ τὸ πρῶτο βῆμα γι’ νὰ συναντήσει κανεὶς τὸν Θεό. Ἡ ὑψηλὴ ἰδέα ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἡ οἴηση, δημιουργεῖ ἕνα τεῖχος ποὺ ἐμποδίζει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀγγίσει. Ἡ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητας κάνει πιὸ ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας καὶ ἐνέργειας τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ.

Ἕνα μήνυμα ἀφυπνίσεως μᾶς ἀπευθύνει ἡ σημερινὴ διήγηση. Νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἁμαρτωλότητά μας, νὰ δεχτοῦμε μὲ ἐμπιστοσύνη τὸ θεῖο κάλεσμα, νὰ ἀκολουθήσουμε ἀμέσως τὸν Χριστό, ὁπουδήποτε κι ἂν βρισκόμαστε, μέσα στὴ ζωή, μέσα στὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἐργασίας μας. Καὶ τὸ θαῦμα θὰ ἀκολουθήσει ἀμέσως· ἂς μὴν περιμένουμε νὰ προηγηθεῖ γιὰ νὰ πεισθοῦμε.

Πηγή: agiazoni.gr